

4. Kui määruse 1896/2006 praeguse redaktsiooni kohaselt ei ole enne Euroopa maksekäsu väljastamist võimalik ebaõiglaste lepingutingimuste esinemist omal algatusel kontrollida, palutakse Euroopa Kohtul otsustada nimetatud määruse kehtivuse üle harta artikli 38 ja [ELL] artikli 6 lõike 1 seisukohast.

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne L 5/02, lk 288).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1896/2006, millega luuakse Euroopa maksekäsumenetlus (ELT 2006, L 399, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 30. juulil 2018 – HUNGEOD
Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasútervezési Kft. jt versus Közbeszerzési Hatóság
Közbeszerzési Döntőbizottság**

(Kohtuasi C-496/18)

(2018/C 381/11)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: HUNGEOD Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasútervezési Kft., SIXENSE Soldata, Budapesti Közlekedési Zrt.

Vastustaja: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Teine menetluspool: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 1 ja artiklit 47, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiivi 2007/66/EÜ⁽¹⁾, millega muudetakse nõukogu direktiive 89/665/EMÜ ja 92/13/EMÜ riigihankelepingute sõlmimise läbivaatamise korra tõhustamise osas, põhjendusi 2, 25, 27 ja 36; nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/13/EMÜ⁽²⁾ veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlusi käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta artikli 1 lõikeid 1 ja 3 ning selles kontekstis õiguskindluse põhimõtet kui liidu õiguse üldpõhimõtet ja riigihankevaldkonnas hankijate otsuste tõhusaks ja kiireks vaidlustamiseks ette nähtud õiguskaitsvahendite kättesaadavuse nõuet tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm, millega on enne selle jõustumist sõlmitud riigihankelepingute suhtes enne selle õigusnormi jõustumist toime pandud riigihankealaste õigusrikkumiste uurimiseks üldiselt lubatud pädeval (järelevalve-) asutusel alustada pärast liikmesriigi varasemates õigusaktides kehtestatud kaebuste esitamise aegumistähtaegade möödumist omal äranägemisel selles õigusnormis sätestatud tähtaja jooksul menetlus teatava riigihankealase õigusrikkumise uurimiseks ning teha otsus sisulistes küsimustes ja selle tagajärjel tuvastada rikkumise toimepanemist, määrata riigihankevaldkonnas karistus ja kohaldada lepingu tühistamiseks tunnistamise tagajärgi?
2. Kas esimeses küsimuses viidatud õigusnorme ja põhimõtteid – lisaks riigihankelepingu sõlmimisest huvitatud isikute (subjektiivse ja isikliku) kaebeõiguse tõhusale teostamisele – võib kohaldada liikmesriigi õiguskorras loodud ja avaliku huvi kaitse ülesandeid täitvate (järelevalve-)asutuste, kellel on õigus tuvastada ja uurida omal algatusel riigihankealaste õigusrikkumiste toimepanemist, õigusele vaidlustusmenetlust alustada ja läbi viia?

3. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/25/EL⁽³⁾, milles käsitletakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate üksuste riigihankeid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2004/17/EÜ⁽⁴⁾, artikli 99 lõigetest 1 ja 2 järel, et liikmesriik võib – riigihankevaldkonnas liidu finantshuvi kaitsmiseks – uue seaduse vastuvõtmise teel üldiselt lubada avaliku huvi kaitse ülesandeid täitvatel (järelevalve-)asutustel, kes on liikmesriigi õiguskorras volitatud tuvastama ja uurima omal algatusel riigihankealaste õigusrikkumiste toimepanemist, uurida riigihankealaseid õigusrikkumisi, mis on toime pandud enne nimetatud seaduse jõustumist, ning menetlust alustada ja läbi viia, vaatamata sellele, et aegumistähtjad on varasema õigusakti alusel on juba möödas?
4. Kas esimeses küsimuses viidatud õigusnorme ja põhimõtteid arvesse võttes on selle hindamisel, kas esimeses ja kolmandas küsimuses kirjeldatud (järelevalve-)asutustele antud uurimisvolitused on liidu õigusega kooskõlas –, oluline, milliste õiguslike, õigustloovate või normatiivsete, tehniliste või organisatsiooniliste lünkade või muude takistuste tõttu ei uuritud riigihankealast õigusrikkumist selle toimepanemise ajal?
5. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõiget 1 ja artiklit 47, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiivi 2007/66/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiive 89/665/EMÜ ja 92/13/EMÜ riigihankelepingute sõlmimise läbivaatamise korra tõhustamise osas, põhjendusi 2, 25, 27 ja 36; nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/13/EMÜ veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlusi käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta artikli 1 lõikeid 1 ja 3 ning selles kontekstis õiguskindluse põhimõtet kui liidu õiguse üldpõhimõtet ja riigihankevaldkonnas hankijate otsuste tõhusaks ja kiireks vaidlustamiseks ette nähtud õiguskaitsevahendite kättesaadavuse nõuet, samuti proportsionaalsuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et isegi kui liikmesriigi õiguses võib avaliku huvi kaitse ülesandeid täitvatele (järelevalve-)asutustele, kes on liikmesriigi õiguskorras volitatud tuvastama ja uurima omal algatusel riigihankealaste õigusrikkumiste toimepanemist, võimalik neid põhimõtteid arvesse võttes anda küsimustes 1-4 nimetatud volitused, võib liikmesriigi kohus hinnata õigusrikkumise toimepanemist ja varasemates õigusaktides kehtestatud kaebetähtaegade möödumise ning õigusrikkumise uurimiseks alustatud menetluse vahel möödunud ajavahemike mõistlikkust ja proportsionaalsust ning selle tagajärjel kohaldada vaidlustatud haldusakti tühiseks tunnistamist käsitlevaid või muid liikmesriigi õigusest tulenevaid tagajärgi?

⁽¹⁾ ELT 2007, L 335, lk 31.

⁽²⁾ EÜT 1992, L 76, lk 14; ELT eriväljaanne 06/01, lk 315.

⁽³⁾ 26. veebruari 2014. aasta direktiiv (ELT 2014, L 94, lk 243).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused (EÜT 2004, L 134, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 19).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 30. juulil 2018 – Budapesti Közlekedési Zrt. versus Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

(Kohtuasi C-497/18)

(2018/C 381/12)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Budapesti Közlekedési Zrt.

Vastustaja: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Teine menetluspool: Közbeszerzési Hatóság Elnöke